

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการและตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Administrative Development Guidelines and Administrative Model of People Services of
Local Organizations according to the Sufficiency Economy Philosophy

รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ (2) ศึกษาและเสนอตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ระเบียบวิธีวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยที่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง ได้ค่าเท่ากับ 0.96 และผ่านการหาค่าความเชื่อถือได้ ที่ระดับ 0.93 ประชากร ประชาชนทั้งหมดในเขตพื้นที่เทศบาลนคร 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครนนทบุรี เทศบาลนครนครราชสีมา เทศบาลนครเชียงใหม่ และเทศบาลนครหาดใหญ่ รวมประชากร 776,643 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลนคร 4 แห่งดังกล่าว รวมกลุ่มตัวอย่าง 1,112 คน จำนวนนี้ได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมาได้ 1,011 คน คิดเป็นร้อยละ 90.92 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,112 คน การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเป็นรูปแบบตารางวิเคราะห์ประกอบคำบรรยาย สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการถดถอยพหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า (1) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่สำคัญคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและการพัฒนาการให้บริการประชาชน รวมทั้งควรให้บริการประชาชนอย่างมีเหตุผล เช่น จัดเก็บขยะในเวลาที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของพื้นที่แต่ละแห่ง และ (2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดและใช้ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อ

ให้บริการประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 6 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ด้าน (1) การมีภูมิคุ้มกัน (2) ความมีเหตุผล (3) การพึ่งพาตนเอง (4) ความพอประมาณ (5) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ (6) การสร้างเครือข่าย

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ ตัวแบบ การให้บริการประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

Research purposes were to (1) study administrative development guidelines for people services of local organizations according to the Sufficiency Economy Philosophy, and (2) study and suggest administrative model for people services of local organizations according to the Sufficiency Economy Philosophy.

Research methodology was designed as mixed methods research using quantitative research as principal mean and supported by qualitative research. The quantitative research was survey research collecting large field data with questionnaires. The questionnaires passed tryout of validity check at level of 0.96 and reliability check at level of 0.93. Population was 776,643 residents in 4 City Municipalities of Nontaburi, Nakornratchasima, Chiangmai, and Hatyai. Total of 1,112 samples of the 4 City municipalities were calculated by using the Taro Yamane Formula. The total 1,011 completed sets of questionnaire which equaled with 90.92% of the 1,112 total samples were returned. Data analysis was represented in contingency table with descriptive approach. Statistics for analysis exercised were mean, standard deviation, multiple regression, and Pearson's Correlation Coefficient.

Research results were (1) the major administrative development guidelines was the local organizations' supporting of people participation in planning and people service improvement as well as providing people services in accordance with the rationality, such as, collect gabage at the time coincide with each area environment, and (2) the local organizations should create and apply an administrative model for people services of local organizations according to the Sufficiency Economy Philosophy, consisted of 6 aspects, arranging from the most importance to the least as follows: self-immunity, rationality, self-reliance, moderation, balance and sustainable development, and network establishment.

Keywords: Development guidelines, administration, model, people services, local organizations, the Sufficiency Economy Philosophy

ความนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยการบริหารท้องถิ่นที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญคือ มีรูปแบบและโครงสร้าง รวมทั้งมีเนื้อหาสาระและแก่นแท้” ภายในหน่วยงานที่สอดคล้องกับลักษณะที่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นเจ้าของหน่วยงาน หรือหน่วยงานเป็นของประชาชนในท้องถิ่นเอง (of local people) เป็นหน่วยงานที่บริหารจัดการโดยประชาชนในท้องถิ่นเอง (by local people) และเป็นหน่วยงานที่บริหารจัดการเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมในท้องถิ่น (for local people) รวมตลอดไปถึงการมีฐานะเป็นนิติบุคคล การมีหน่วยงานที่แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติที่ต่างมาจากการเลือกตั้งของประชาชน (popular vote) โดยอาจมาจากการเลือกตั้งโดยตรง (direct election) ของประชาชน หรือมาจากการเลือกตั้งทางอ้อม (indirect election) ก็ได้ พร้อมกันนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่บริหารจัดการของตนเองได้อย่างเป็นอิสระ (autonomy) ภายในเขตพื้นที่ของท้องถิ่นอย่างแท้จริง ชัดเจน และเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น การควบคุมดูแลใด ๆ ที่มีต่อหน่วยการบริหารท้องถิ่นควรเป็นไปน้อยที่สุดและเท่าที่จำเป็นในทำนองที่เรียกว่า การควบคุมดูแลที่ดีที่สุด คือ การควบคุมดูแลที่น้อยที่สุด เฉพาะในเรื่องความเป็นอิสระหรือการถูกควบคุมดูแลมาน้อยเพียงใดในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณควรยึดหลักว่าถ้าหน่วยการบริหารท้องถิ่นใดใช้งบประมาณของตนเองประชาชนในหน่วยการบริหารท้องถิ่นนั้นต้องเป็นผู้ควบคุมตรวจสอบเองเป็นหลัก แต่ถ้าใช้งบประมาณของรัฐบาลในส่วนกลาง ก็จะต้องยินยอมและพร้อมให้รัฐบาลในส่วนกลางเข้ามาควบคุมตรวจสอบได้เสมอ และไม่ว่าหน่วยการบริหารจัดการท้องถิ่นจะมีความเป็นอิสระมากน้อยเพียงใดก็ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยเสมอ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยมีความเป็นมาคู่ขนาน กับการปกครองของไทยตลอดมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบทั่วไป ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยที่ประกอบด้วย (1) องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง (2) เทศบาล 2,440 แห่ง (แบ่งย่อยเป็น 3 ระดับ ได้แก่ เทศบาลนคร 30 แห่ง เทศบาลเมือง 178 แห่ง และเทศบาลตำบล 2,232 แห่ง) (3) องค์กรบริหารส่วนตำบล 5,335 แห่ง (4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา) 2 แห่ง รวมทั้งสิ้น 7,853 แห่ง (ที่มา : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ข้อมูล วันที่ 9 มีนาคม 2558 ส่วนวิจัยและพัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้างสำนักพัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้าง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ให้บริการประชาชนตามที่บัญญัติไว้กฎหมาย ตัวอย่างเช่น เทศบาล บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม อำนาจหน้าที่นั้นครอบคลุมทั้งการรักษาความสะอาด การจัดเก็บขยะ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

นอกจากนี้ ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา 16 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ที่สำคัญเช่น การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย ตลอดจนการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล เป็นต้น ไม่เพียงเท่านั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะอื่น ๆ อีก เช่น พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 รวมทั้งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ด้วยในมาตรา 14 หมวด 3 การห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะ มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยปละละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตนในสภาพที่ประชาชนอาจมองเห็นได้จากที่สาธารณะ และมาตรา 33 ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย นี้ โสโครกหรือสิ่งอื่นใดลงบนถนนหรือในทางน้ำ เป็นต้น

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับสังคมไทย เป็นปรัชญาที่แสดงถึงแนวทางการดำรงอยู่และการปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ทุกวันนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการบริหารจัดการ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ อันเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อ “พัฒนาหน่วยงาน อันได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ที่เน้นเรื่องการบริหารประชาชนในเรื่องการจัดเก็บขยะ โดยมี "ปัญหาการวิจัย" คือ "องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนในเรื่องการจัดเก็บขยะอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมทั้งขาดตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชน" ขณะเดียวกัน ยังปรากฏอีกว่า เท่าที่ผ่านมา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประสบกับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ตัวอย่างเช่น (1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้แนะนำ หรือส่งเสริมประชาชนให้รวมพลังกันในกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ร่วมกันดูแลสถานที่ทิ้งขยะกลางของชุมชน (2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้แนะนำประชาชนให้ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายภายในชุมชน ในการรับบริการหรือขอความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ (3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้แนะนำประชาชนในเรื่องชนิดหรือประเภทของขยะ เช่น ขยะเปียกหรือขยะสด กับขยะแห้งควบคู่ไปกับเรื่องความรับผิดชอบในการทิ้งขยะที่คำนึงถึงส่วนรวมโดยไม่ทำลายคุณภาพชีวิต และสังคม และสิ่งแวดล้อม เหล่านี้เป็นต้น

ในส่วนของความสำคัญของปัญหาการวิจัย หรือความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนในเรื่องการจัดเก็บขยะอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมทั้งขาดตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชน และไม่มีการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ย่อมเกิดผลเสีย หรือความเดือดร้อน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหน่วยงาน ด้านบุคลากรของหน่วยงาน และด้านประชาชนหรือสังคม ดังนี้

หนึ่ง ด้านหน่วยงาน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (1) ทำให้การบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มาตรฐาน ไม่ทันต่อเหตุการณ์ และไม่เป็นสากล (2) ทำให้การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้รับการยอมรับ ไม่ได้มีความเชื่อถือ (3) ทำให้การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับความต้องการ และไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชน (4) ทำให้ปัญหาการให้บริการประชาชน โดยเฉพาะการจัดเก็บขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขยาย เพิ่ม และสะสมมากขึ้น และ (5) เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการนำขยะไปรีไซเคิล (recycle) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สอง ด้านบุคลากรของหน่วยงาน คือ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (1) ทำให้บุคลากรไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน และ (2) ทำให้บุคลากรขาดขวัญกำลังใจ และขาดแรงคลใจในการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการประชาชนอย่างทุ่มเท

สาม ด้านประชาชนหรือสังคม (1) ทำให้ประชาชนไม่ได้รับบริการ หรือไม่ได้รับการตอบสนองในเรื่องการจัดเก็บขยะที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2) ทำให้ประชาชนขาดความเลื่อมใสศรัทธาในการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) ทำให้ประชาชนเดือดร้อนไม่ได้รับบริการที่ดี และมีคุณภาพจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ (4) ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนไม่ดีขึ้น และส่งผลกระทบต่อสังคม

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความเป็นมา ความสำคัญและความจำเป็น อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาการวิจัย รวมตลอดทั้งตัวอย่างปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษา เรื่อง “ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” พร้อมกับนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน มาปรับใช้กรอบแนวคิดหลัก โดยคาดหวังว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ทั้งในทางวิชาการ และทางปฏิบัติต่อหน่วยงาน บุคคล และประชาชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

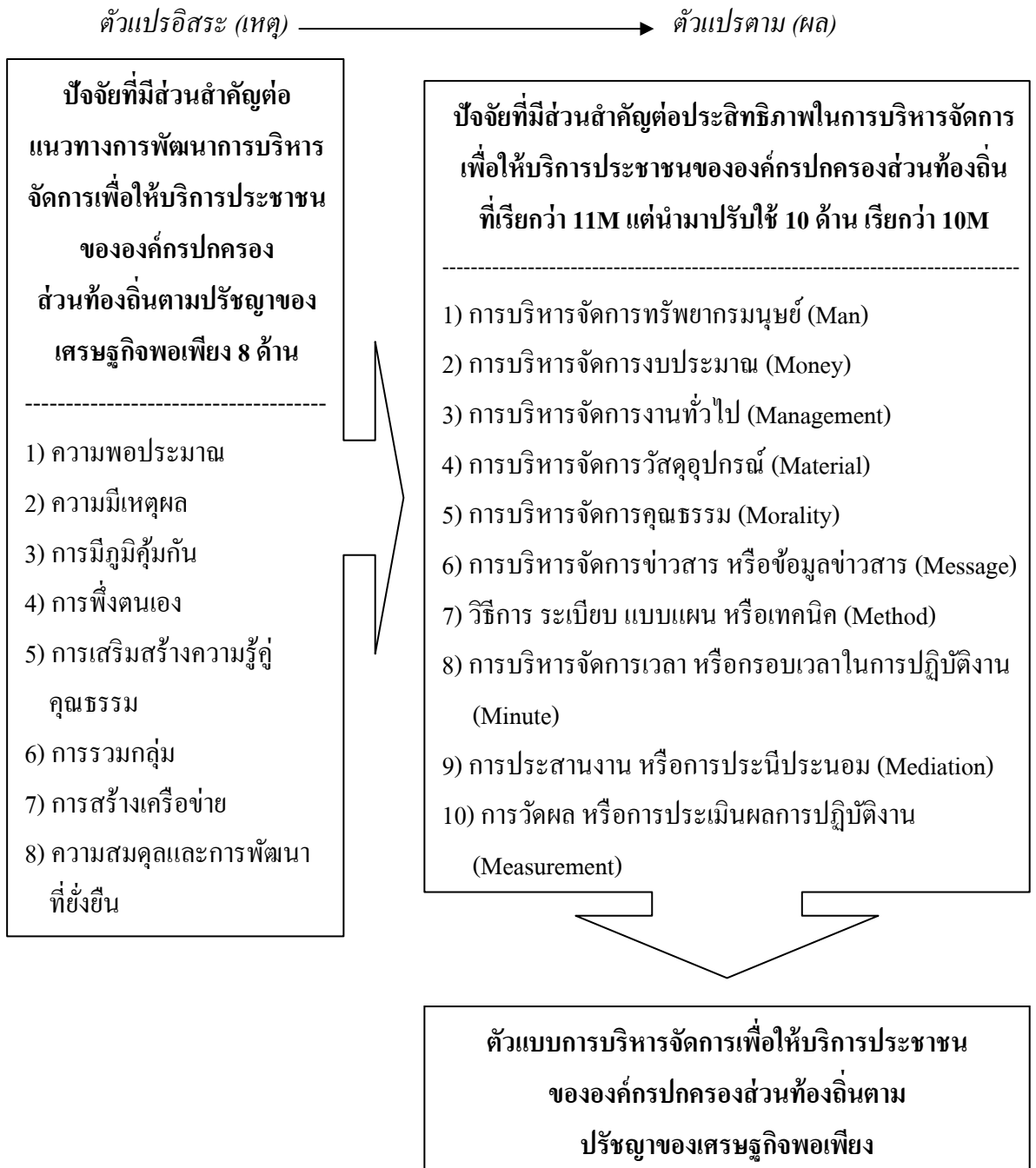
1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อศึกษาและเสนอตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วย กรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) และกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม (ผล) โดยกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ "ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน" (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) ทั้ง 8 ด้านนั้น ได้แก่ ด้าน (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างความรู้คู่คุณธรรม (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ). (2550, หน้า 63-68). *การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โพเพช.

สำหรับกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม คือ "ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 11M" ซึ่งประกอบด้วย 11 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Man) (2) การบริหารจัดการงบประมาณ (Money) (3) การบริหารจัดการงานทั่วไป (Management) (4) การบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ (Material) (5) การบริหารจัดการคุณธรรม (Morality) (6) การให้บริการประชาชน (Market) (7) การบริหารจัดการข่าวสาร หรือข้อมูลข่าวสาร (Message) (8) วิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค (Method) (9) การบริหารจัดการเวลา หรือกรอบเวลาในการปฏิบัติงาน (Minute) (10) การประสานงาน หรือการประนีประนอม (Mediation) (11) การวัดผล หรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Measurement) แต่ผู้ศึกษานำมาปรับใช้ 10 ด้าน โดยตัดด้านการให้บริการประชาชนออก สำหรับเหตุผลที่ตัดด้านนี้ออก เพราะการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เน้นเรื่องการให้บริการประชาชนอยู่แล้ว และเพื่อป้องกันมิให้เกิดการศึกษาซ้ำซ้อนกัน ผู้ศึกษาจึงไม่ได้เลือกนำด้านการให้บริการประชาชนดังกล่าวมาปรับใช้ด้วย ทั้ง 10 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Man) (2) การบริหารจัดการงบประมาณ (Money) (3) การบริหารจัดการงานทั่วไป (Management) (4) การบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ (Material) (5) การบริหารจัดการคุณธรรม (Morality) (6) การบริหารจัดการข่าวสาร หรือข้อมูลข่าวสาร (Message) (7) วิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค (Method) (8) การบริหารจัดการเวลา หรือกรอบเวลาในการปฏิบัติงาน (Minute) (9) การประสานงาน หรือการประนีประนอม (Mediation) และ (10) การวัดผล หรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Measurement) ต่อจากนี้ไปเรียกว่า 10M (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ). (2559, หน้า 268-

269), 50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่ยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไพร่เพช. ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การเสนอตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2.) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม
ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัย (research design) ที่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey study) เพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือใน

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง หรือเพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.96 รวมทั้งผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามทั้งฉบับ หรือเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบ (pre-test หรือ try out) จากแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด ได้ค่าครอนบาคเท่ากับ 0.93

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนเป้าหมายทั้งหมดที่ทำการศึกษ อันได้แก่ ประชาชนทั้งหมดในเขตพื้นที่เทศบาลนคร 4 แห่ง ได้แก่ (1) เทศบาลนครนนทบุรี จำนวน 270,609 คน (2) เทศบาลนครนครราชสีมา จำนวน 174,332 คน (3) เทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 174,235 คน และ (4) เทศบาลนครหาดใหญ่ จำนวน 157,467 คน รวมประชากร ($270,609+174,332+174,235+157,467=$) 776,643 คน สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกเทศบาลนคร หรือเลือกพื้นที่ของเทศบาลนคร 4 แห่ง อันได้แก่ (1) เทศบาลนครนนทบุรี (ภาคกลาง) (2) เทศบาลนครนครราชสีมา (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) (3) เทศบาลนครเชียงใหม่ (ภาคเหนือ) และ (4) เทศบาลนครหาดใหญ่ (ภาคใต้) เนื่องจาก (1) เป็นเทศบาลนครขนาดใหญ่ที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดเรียงลำดับจากลำดับที่ 1-4 และ (2) เป็นเทศบาลนครที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดในแต่ละภาค อันได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม อันได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลนคร 4 แห่ง ดังนี้ (1) เทศบาลนครนนทบุรี จำนวน 387 คน (2) เทศบาลนครนครราชสีมา จำนวน 250 คน (3) เทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 249 คน และ (4) เทศบาลนครหาดใหญ่ จำนวน 226 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ($387+250+249+226=$) 1,112 คน จำนวนนี้ได้มาจากการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane). (1967, p. 398). *Elementary Sampling Theory*. New Jersey: Prentice-Hall. ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 97.0%

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,112 คนแล้ว ผู้ศึกษาสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้ ดังนี้ ประชาชนในเขตพื้นที่ (1) เทศบาลนครนนทบุรี จำนวน 357 คน (2) เทศบาลนครนครราชสีมา จำนวน 227 คน (3) เทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 224 คน และ (4) เทศบาลนครหาดใหญ่ จำนวน 203 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมกลับคืนมาได้และนำไปใช้

ในการวิเคราะห์ จำนวน $(357+227+224+203=)$ 1,011 คน คิดเป็นร้อยละ 90.92 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (1,112 คน)

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ผู้ศึกษาได้นำมาประมวลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับคอมพิวเตอร์ จากนั้น จึงทำการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง (contingency analysis) รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analytical approach) กล่าวคือ ได้ทำการเขียนพรรณนาหรืออธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ได้ตาราง สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ดังนี้ ค่าสถิติร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. ค่าการถดถอยพหุคูณ (multiple regression) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

ผู้ศึกษาได้นำเสนอสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลควบคู่กันไป โดยนำเสนอเรียงตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1. วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) (วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) เมื่อวิเคราะห์ในภาพย่อยของแต่ละด้าน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ความมีเหตุผล (2) การมีภูมิคุ้มกัน (3) การพึ่งพาตนเอง (4) การเสริมสร้างความรู้คู่คุณธรรม (5) การสร้างเครือข่าย (6) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน (7) ด้านความพอประมาณ และ (8) ด้านการรวมกลุ่ม และเมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากเช่นกัน

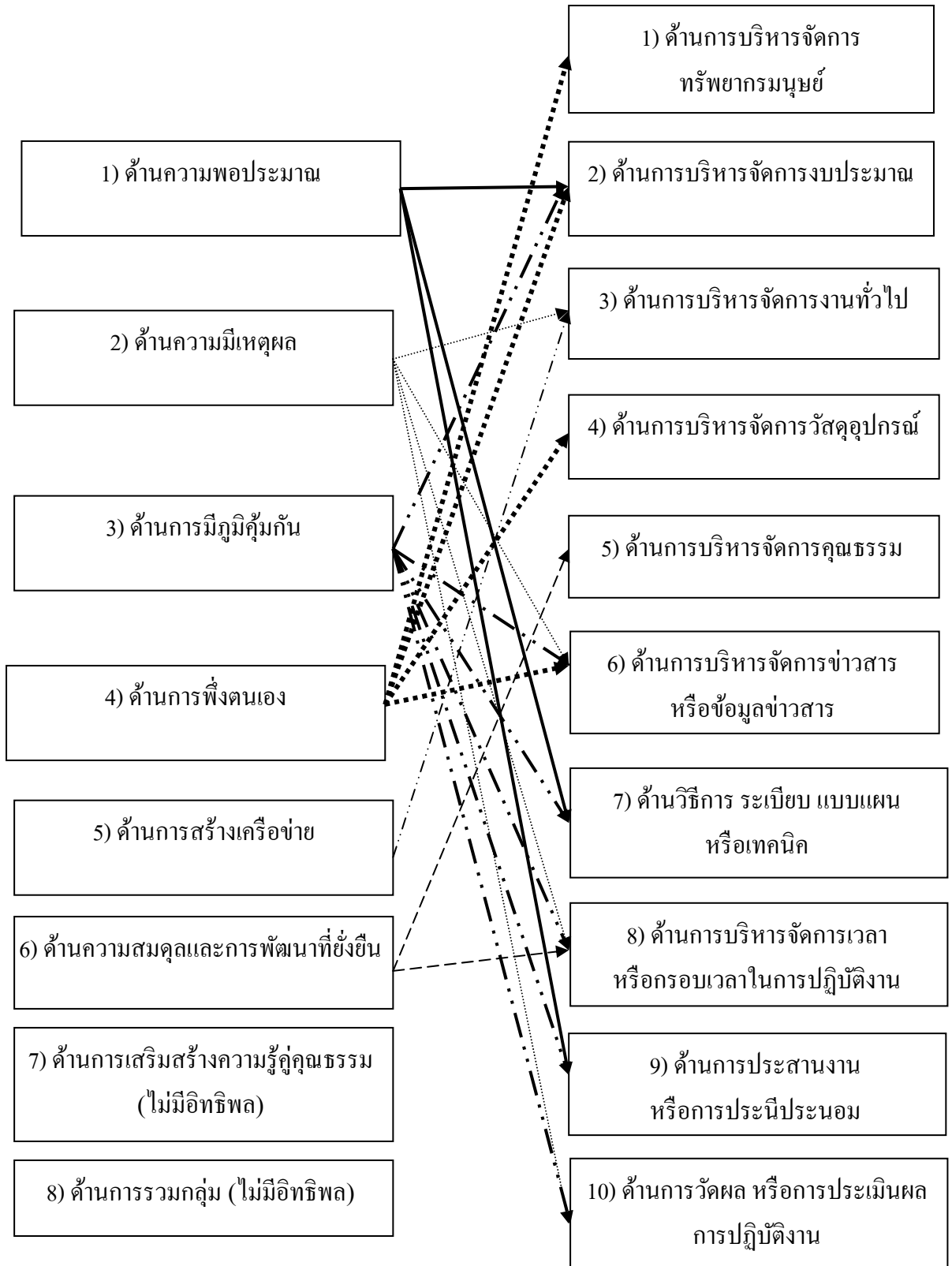
สรุปผลการวิจัยข้างต้นนี้ ผู้ศึกษานำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลนคร 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครนนทบุรี เทศบาลนครนครราชสีมา เทศบาลนครเชียงใหม่ และเทศบาลนครหาดใหญ่ เห็นด้วยในระดับมากทั้งในภาพย่อย และในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน ดังกล่าว แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็น ว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจ นิยมชมชอบ รวมทั้งเห็นด้วยอย่างยิ่งกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควร (1) ให้บริการประชาชนที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เช่น

การเรียกเก็บค่าบริการในจำนวนที่เหมาะสม หรือการจัดเก็บขยะในจำนวนครั้งที่เหมาะสม (2) มีการวางแผนการให้บริการประชาชนที่ดี และยืดหยุ่นได้เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ควรว่าจ้างบริษัทเอกชนให้เข้ามาจัดเก็บขยะเฉพาะในช่วงน้ำท่วมหรือช่วงวิกฤต และ (3) ให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเอง เช่น ใช้บุคลากรและใช้ความรู้ความสามารถของตนเองเป็นหลัก เหล่านี้เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีส่วนสำคัญทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากดังกล่าว แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย

2. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (วิเคราะห์โดยหาค่าการถดถอยพหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน) ปรากฏว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน (ตัวแปรอิสระ) ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 10M (ตัวแปรตาม) พบว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 6 ด้าน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เรียกว่า 10M ดังนั้น ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 6 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้าน (1) การมีภูมิคุ้มกัน (2) ความมีเหตุผล (3) การพึ่งพาตนเอง (4) ความพอประมาณ (5) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ (6) การสร้างเครือข่าย แต่ไม่มีอิทธิพล จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การเสริมสร้างความรู้คู่คุณธรรม และ (2) การรวมกลุ่ม ดังสรุปไว้ในภาพที่ 2

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพ
ในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 10M

ภาพที่ 2 ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน (ตัวแปรอิสระ) ที่มีอิทธิพลต่อ
ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่เรียกว่า 10M ที่ประกอบด้วย 10 ด้าน (ตัวแปรตาม)

จากสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแบบการบริหารจัดการข้างต้นนี้ ผู้ศึกษานำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลนคร 4 แห่งดังกล่าว เห็นว่า ตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 6 ด้าน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยได้ดังกล่าวนั้น ผู้ศึกษามีความเห็นว่าเป็นเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างคุ้นเคยกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเห็นว่า เป็นปรัชญาที่ได้รับความนิยม โดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนได้นำมาปรับใช้อย่างกว้างขวางทั้งในทางวิชาการและในทางปฏิบัติ รวมทั้งปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อีกทั้งยังเชื่อว่า หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้แล้ว ย่อมมีแนวโน้มที่จะทำให้การบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะซึ่งรวมทั้งการเสนอตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อไปนี้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 2 ข้อ และยังสอดคล้องกับการอภิปรายผลข้างต้น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งรวมทั้งเทศบาลควรรำนำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน ไปปรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชน ดังนี้

1.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและการพัฒนาการให้บริการประชาชน รวมทั้งควรให้บริการประชาชนอย่างมีเหตุผล เช่น จัดเก็บขยะในเวลาที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของพื้นที่แต่ละแห่ง

1.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนเพื่อรับมือกับเหตุการณ์วิกฤตในอนาคต เช่น ความพร้อมในการจัดเก็บขยะในช่วงน้ำท่วม

1.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งพาตนเอง ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งตนเอง เช่น การไม่บ่ายเบี่ยงความรับผิดชอบเรื่องการจัดเก็บขยะและการทิ้งขยะไปให้ประชาชนทำกันเอง

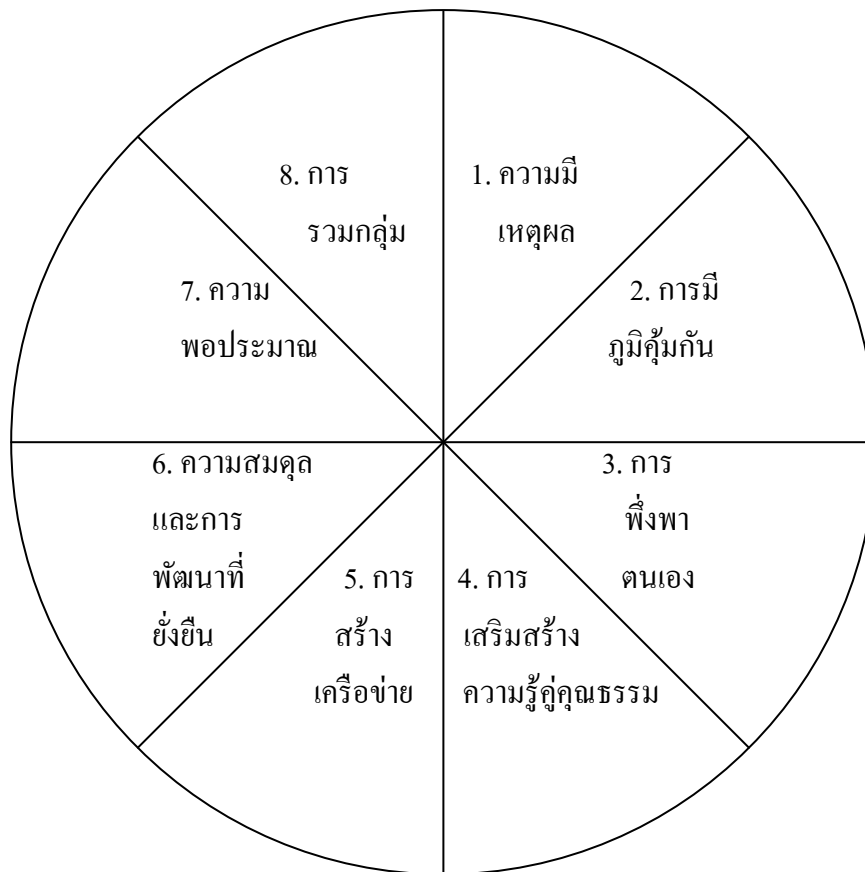
1.4 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเสริมสร้างความรู้คู่คุณธรรม ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีนโยบายหรือแนวทางการให้บริการประชาชนที่ครอบคลุมทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจควบคู่กันไป รวมทั้งควรแนะนำประชาชนให้มีความรู้เรื่องวิธีการแยกประเภทของขยะควบคู่ไปกับการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในการทิ้งขยะ

1.5 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการสร้างเครือข่าย ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรแนะนำประชาชนให้ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายภายในชุมชนในการรับบริการหรือขอความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.6 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นควรมีนโยบายและแผนงานส่งเสริมการให้บริการประชาชนที่ครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมชุมชน และสิ่งแวดล้อม

1.7 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความประหยัด เช่น ใช้บุคลากรในจำนวนที่เหมาะสม ไม่มากเกินไปจนความจำเป็นสำหรับปฏิบัติงานจัดเก็บขยะ

1.8 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการรวมกลุ่ม ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรแนะนำ หรือส่งเสริมประชาชนให้รวมพลังกันในรูปกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ร่วมกันดูแลสถานที่ทิ้งขยะกลางของชุมชน ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน

2. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่สำคัญคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรวมทั้งเทศบาลควรรนำตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 6 ด้าน (เนื่องจากมีอิทธิพลเพียง 6 ด้าน ดังสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล ข้างต้น) ไปปรับใช้เป็นตัวชี้วัดสำคัญสำหรับการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicator หรือ KPI) เพื่อให้บริการประชาชน โดยตัวแบบการบริหารจัดการทั้ง 6 ด้าน นั้น ควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) การมีภูมิคุ้มกัน (2) ความมีเหตุผล (3) การพึ่งพาตนเอง (4) ความพอประมาณ (5) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน และ (6) การสร้างเครือข่าย

สำหรับข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาตัวแบบการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 6 ด้าน มีดังนี้

2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาตัวแบบการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการวางแผนการให้บริการประชาชนที่

ดี และยืดหยุ่นได้เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ควรว่าจ้างบริษัทเอกชนให้เข้ามา จัดเก็บขยะเฉพาะในช่วงน้ำท่วมหรือช่วงวิกฤต รวมทั้งเพื่อปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชน ในส่วนของข้อเสนอแนะที่ให้มีการจ้างเหมาบุคคลภายนอกเพื่อลดต้นทุนและปรับปรุงคุณภาพการให้บริการนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ โจนาทัน บอสตัน และคณะ (Jonathan Boston et al). (1996, pp. 25-26). *Public Management: The New Zealand Model*. Auckland: Oxford University Press. อ้างใน Jonathan Boston and Simon Chapple. (2014). *Child Poverty in New Zealand*. Wellington: Bridget Williams Books.

2.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาตัวแบบการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้บริการประชาชนที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เช่น การเรียกเก็บค่าบริการในจำนวนที่เหมาะสม หรือการจัดเก็บขยะในจำนวนครั้งที่เหมาะสม รวมตลอดทั้งสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนพร้อมกันไปด้วย ข้อเสนอแนะที่เน้นการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนควบคู่ไปกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ เจเน็ต วี. เด็นฮาร์ดท์ และ โรเบิร์ต บี. เด็นฮาร์ดท์ (Jenet V. Denhardt and Robert B. Denhardt). (2003, pp. 42-43). *The New Public Service: Serving, not Steer*. New York: M.E. Sharpe, Inc. ที่ว่า การมุ่งให้บริการประชาชน ข้าราชการ ไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการของประชาชนแต่ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนด้วย

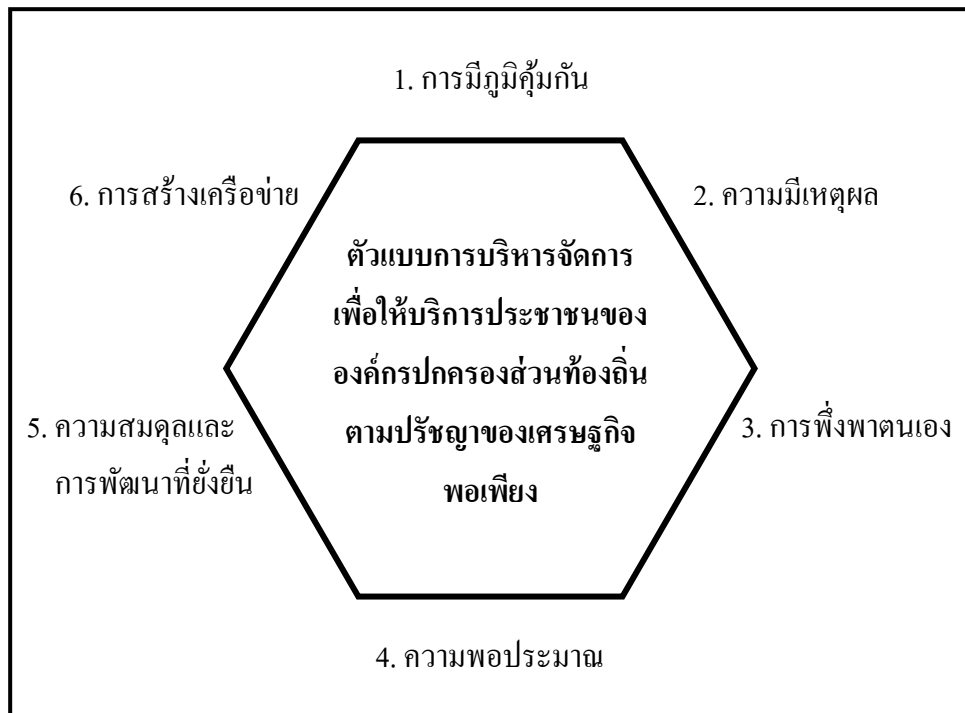
2.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาตัวแบบการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งพาตนเอง ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเองโดยใช้บุคลากรและใช้ความรู้ความสามารถของตนเองเป็นหลัก

2.4 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาตัวแบบการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรใช้เวลาในการให้บริการประชาชนไม่มากเกินไป เช่น ใช้เวลาที่รวดเร็วพอประมาณในการจัดเก็บขยะในแต่ละแห่ง

2.5 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาตัวแบบการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรแนะนำประชาชนในเรื่องชนิดหรือประเภทของขยะ เช่น ขยะเปียกหรือขยะสด กับขยะแห้ง ควบคู่ไปกับเรื่องความรับผิดชอบในการทิ้งขยะที่คำนึงถึงส่วนรวมโดยไม่ทำลายคุณภาพชีวิต และสังคม และสิ่งแวดล้อม

2.6 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาตัวแบบการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการสร้างเครือข่าย ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีนโยบายสนับสนุนการสร้างเครือข่ายในการให้บริการประชาชน รวมทั้งควรประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนประชาชนให้สร้างเครือข่ายในการประสานความร่วมมือกันของแต่ละกลุ่มในเรื่องการรักษาความสะอาดในพื้นที่หรือชุมชน ข้อเสนอแนะที่สนับสนุนให้มีการประสานความร่วมมือกันนั้น สอดคล้องกับพระบรมราโชวาทของ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน ปีพุทธศักราช 2540 พระราชทานเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2540 ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2554, ไม่ปรากฏหมายเลขหน้า). พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2540-2552. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. สรุปสาระสำคัญได้ว่า งานของชาตินั้นเป็นงานที่กว้างขวาง ประกอบด้วยงานทุกด้านทุกระดับอันสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องถึงกันหมดโดยแต่ละอย่างต่างต้องอาศัยและเกื้อกูลสนับสนุนกันอย่างสอดคล้องพอเหมาะพอดี จึงจะสัมฤทธิ์ผลที่ทำให้ชาติบ้านเมืองมั่นคงและเจริญก้าวหน้าไปได้ ดังนั้นข้าราชการผู้ปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดิน จึงต้องพยายามปฏิบัติตนปฏิบัติงานให้สัมพันธ์ประสานกับบุคคลอื่นให้ได้ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ตัวแบบของการบริหารจัดการเพื่อให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ข้อมูล ณ วันที่ 9 มีนาคม 2558

ส่วนวิจัยและพัฒนาระบบ รูปแบบและ โครงสร้างสำนักพัฒนาระบบ รูปแบบและ โครงสร้าง.

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2554). *พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2540-2552*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2550). *การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2559). *50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่ยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร.
- Boston, Jonathan, et al. (1996). *Public Management: The New Zealand Model*. Auckland: Oxford University Press. อ้างใน Boston, Jonathan and Chapple, Simon. (2014). *Child Poverty in New Zealand*. Wellington: Bridget Williams Books.
- Denhardt, Jenet V. and Denhardt, Robert B. (2003). *The New Public Service: Serving, not Steer*. New York: M.E. Sharpe, Inc.
- Yamane, Taro. (1967). *Elementary Sampling Theory*. New Jersey: Prentice-Hall.